

งานวิจัยในชั้นเรียน

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562
ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568

ประเภทวิชาพาณิชยกรรม

สาขาวิชาการบัญชี

ACCOUNTING

AUDIT ANALYSIS BALANCE BUDGET CALCULATION ADVICE

ชื่อผลงาน : การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะ
รายวิชาการะบวนการจัดทำบัญชี เรื่อง การวิเคราะห์รายการค้า
จากเอกสาร ของนักเรียน ระดับชั้น ปวช.3 สาขาวิชาการบัญชี

เกศนีย์ แก่กล้า

ตำแหน่งครู วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ

ACCOUNTING

ชื่อผลงาน : การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะ รายวิชากระบวนการจัดทำบัญชี เรื่อง การวิเคราะห์รายการค้าจากเอกสาร ของนักเรียนระดับชั้น ปวช.3 สาขาวิชาการบัญชี

ชื่อผู้จัดทำ : นางเกศนีย์ แก่กล้า

ตำแหน่ง : ครู วิทยะฐานะชำนาญการพิเศษ ประจำแผนกวิชาการบัญชี

ปีที่ทำงานวิจัย : ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568

บทคัดย่อ

รายงานวิจัยฉบับนี้เป็นวิจัยเชิงทดลอง มีวัตถุประสงค์มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนรู้ วิชากระบวนการจัดทำบัญชีเรื่อง การวิเคราะห์รายการค้าจากเอกสารของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ที่สอนโดยใช้แบบฝึกทักษะโดยกลุ่มเป้าหมายคือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 สาขาวิชา การบัญชี จำนวน 23 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบฝึกทักษะและแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ การเรียนของผู้เรียนวิชากระบวนการจัดทำบัญชี เรื่อง การวิเคราะห์รายการค้าจากเอกสารที่เรียนโดยใช้แบบ ฝึกทักษะก่อนมีค่าเฉลี่ย 2.78 และหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 7.65 เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่าคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.87 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 48.70 แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้น มากกว่าร้อยละ 30 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้.

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2553 หมวด 4 แนวทางการจัดการศึกษา มาตรา 22 การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้ และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ มาตรา 24 การจัดกระบวนการเรียนรู้ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการดังต่อไปนี้ 1) จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจ และความถนัดของผู้เรียนโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล 2) ฝึกทักษะกระบวนการคิดการจัดการ การเผชิญสถานการณ์และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา 3) จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง 4) จัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่าง ๆ ได้อย่างสัดส่วนสมดุลกันรวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงาม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา 5) ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียนและอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และมีความรอบรู้รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิทยาการประเภทต่าง ๆ 6) จัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ทุกเวลาทุกสถานที่ มีการประสานความร่วมมือกับบิดามารดา ผู้ปกครองและบุคคลในชุมชนทุกฝ่ายเพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ

ทั้งนี้ ผู้สอน ได้จัดการเรียนการสอนในรายวิชาการกระบวนการจัดทำ บัญชีรหัสวิชา รหัสวิชา 20201- 2008 ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ 2562 ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เป็นวิชาหนึ่งในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ โดยมีจุดประสงค์เพื่อประมวลความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับเอกสารการดำเนินงาน หลักการและกระบวนการปฏิบัติงานบัญชีของกิจการในประเภทธุรกิจบริการ ซื้อขายสินค้าและอุตสาหกรรม ทั้งในรูปแบบของกิจการเจ้าของคนเดียว ห้างหุ้นส่วน และบริษัทจำกัด ให้นักเรียนมีทักษะปฏิบัติงานบัญชีตาม หลักการบัญชีที่รับรองทั่วไปพร้อมสำหรับปฏิบัติงานในวิชาชีพบัญชีและมีกิจนิสัย มีระเบียบ ละเอียดรอบคอบ ซื่อสัตย์ มีวินัยตรงต่อเวลา และมีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพบัญชีซึ่งเป็นรายวิชาที่ทำการศึกษาและปฏิบัติเกี่ยวกับกระบวนการจัดทำบัญชีตามวงจรบัญชี โดยจัดทำกรณีศึกษาของธุรกิจบริการซื้อขายสินค้าและอุตสาหกรรม การจดทะเบียนธุรกิจและการจัดการเอกสารที่เกี่ยวข้อง การวิเคราะห์รายการค้าจากเอกสาร การจัดทำงบการเงิน วิธีการกรอกแบบแสดงรายการภาษีประเภทต่าง ๆ โดยถือปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ซึ่งสามารถนำไปเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น และประยุกต์ใช้ในการประกอบวิชาชีพในอนาคต ดังนั้น วิชากระบวนการจัดทำบัญชี จึงมีบทบาทในการเตรียมความพร้อมนักเรียนให้มีทักษะและสมรรถนะที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดงานและการพัฒนาประเทศพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงที่เป็นพลวัตของโลกศตวรรษที่ 21 ภายใต้ยุคเศรษฐกิจและสังคม 4.0 ซึ่งแผนการศึกษาแห่งชาติมุ่งพัฒนานักเรียนทุกคนให้มีคุณลักษณะและทักษะการเรียนรู้ ในศตวรรษที่ 21 (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560) การจัดการศึกษาในปัจจุบันจึงต้องปรับเปลี่ยนให้ตอบสนองกับทิศทางการผลิตและการพัฒนากำลังคนดังกล่าวโดยมุ่งเน้นการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะในศตวรรษที่ 21 ให้ได้ ทั้งความรู้และทักษะที่จำเป็นต้องใช้ในการดำรงชีวิต การประกอบอาชีพ และการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ท่ามกลางกระแสแห่งการเปลี่ยนแปลง แต่จากการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน พบว่า

นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด (ธนาภรณ์ อธิราช, วีระ วงศ์สรรค์ และชนาดล สมบูรณ์, 2565)

จากการเรียนการสอนในรายวิชาการกระบวนการบัญชี รหัส 20201-2008 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ที่ผ่านมา พบว่า ครูผู้สอนจะใช้วิธีสอนแบบบรรยายและสาธิตตัวอย่างประกอบ โดยครูผู้สอนทำหน้าที่ถ่ายทอดความให้แก่ผู้เรียนโดยการอธิบายเนื้อหา และวิธีการคำนวณโดยใช้สื่อ Powerpoint ตามที่ครูผู้สอนได้ทำการศึกษาค้นคว้ามา นักเรียนเป็นฝ่ายรับฟังทำให้นักเรียนบางคนบางกลุ่มไม่สนใจเรียนและไม่เข้าใจเนื้อหาที่เรียน นักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายขาดความสนใจเรียนรู้ไม่เข้าใจในเนื้อหาสาระสำคัญอย่างแท้จริง ในเรื่องกระบวนการจัดทำบัญชีตามวงจรบัญชีของธุรกิจบริการธุรกิจซื้อขายสินค้าและธุรกิจอุตสาหกรรม การจดทะเบียนธุรกิจและการจัดการ เอกสารที่เกี่ยวข้องการวิเคราะห์รายการค้าจากเอกสารจัดทำทางการเงิน ตามประกาศกรมพัฒนาธุรกิจการค้า ดังนั้น ในการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาการกระบวนการจัดทำบัญชี เรื่อง การวิเคราะห์รายการค้าจากเอกสาร ผู้วิจัยจึงได้จัดทำแบบฝึกทักษะขึ้นมา เพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอนและฝึกทักษะทางการบัญชีของนักเรียนให้สามารถเรียนรู้โดยเกิดความเข้าใจและเกิดทักษะในการวิเคราะห์รายการค้าจากเอกสารเพิ่มมากขึ้น

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้วิชาการกระบวนการจัดทำบัญชีเรื่อง การวิเคราะห์รายการค้าจากเอกสารของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ที่สอนโดยใช้แบบฝึกทักษะ

1.3 สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะเพื่อเพิ่มความรู้ความเข้าใจในบทเรียน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าร้อยละ 30 ขึ้นไป

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

กลุ่มเป้าหมายในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการบัญชี จำนวน 23 คน

1.5 ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น คือ วิธีการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ

ตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ หมายถึง คะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกปฏิบัติ รายวิชาการกระบวนการจัดทำบัญชี เรื่อง การวิเคราะห์รายการค้าจากเอกสาร ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือกจำนวน 10 ข้อ

นักเรียน หมายถึง นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 กลุ่ม 1 ที่ลงทะเบียนเรียนใน วิชาการกระบวนการจัดทำบัญชีภาคเรียนที่ 2 ปี การศึกษา 2568

แบบฝึกทักษะ หมายถึง เป็นกิจกรรมพัฒนาทักษะการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม มีความหลากหลายและปริมาณเพียงพอที่สามารถตรวจสอบและพัฒนาทักษะ กระบวนการคิด กระบวนการเรียนรู้ สามารถนำ ผู้เรียนสู่การสรุปความคิดรวบยอดและหลักการสำคัญ ของสาระการเรียนรู้รวมทั้งทำให้ผู้เรียนสามารถตรวจสอบความเข้าใจบทเรียนด้วยตนเองได้

รายวิชากระบวนการจัดทำบัญชี หมายถึง รายวิชากระบวนการจัดทำบัญชี รหัสวิชา 20201-2008 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ หลักสูตร พุทธศักราช 2562 สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยมี คำอธิบาย รายวิชาศึกษาและปฏิบัติเกี่ยวกับ พระราชบัญญัติการบัญชี พ.ศ. 2543 กระบวนการจัดทำบัญชีตาม วงจร บัญชีของธุรกิจบริการ ธุรกิจซื้อขายสินค้า และธุรกิจอุตสาหกรรม การจดทะเบียนธุรกิจและการจัดการ เอกสารที่เกี่ยวข้อง การวิเคราะห์รายการค้าจากเอกสาร จัดทำงบการเงิน ตามประกาศกรมพัฒนาธุรกิจการค้า

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการจัดงานวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้แบบฝึกปฏิบัติ รายวิชากระบวนการจัดทำบัญชี เรื่อง การวิเคราะห์รายการค้าจากเอกสาร ของนักเรียนระดับชั้น ปวช.3 สาขาวิชาการบัญชี ได้ทำการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

2.1 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562

2.2 รายวิชากระบวนการจัดทำบัญชี

- จุดประสงค์รายวิชา
- สมรรถนะรายวิชา
- คำอธิบายรายวิชา

2.3. แบบฝึกทักษะ

2.4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562

จุดประสงค์สาขาวิชา

1. เพื่อให้สามารถประยุกต์ใช้ความรู้และทักษะด้านภาษาและการสื่อสาร ทักษะการคิดและการแก้ปัญหาทักษะทางสังคมและการดำรงชีวิตในการพัฒนาตนเองและวิชาชีพ
2. เพื่อให้มีความเข้าใจและสามารถประยุกต์ใช้หลักการบริหารและจัดการวิชาชีพ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและหลักการทำงานอาชีพที่สัมพันธ์เกี่ยวข้องกับการพัฒนาวิชาชีพการบัญชีให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงและความก้าวหน้าของเศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยี
3. เพื่อให้มีความเข้าใจในหลักการและกระบวนการทำงานในกลุ่มงานพื้นฐานด้านการบัญชี
4. เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานบริการทางการบัญชีตามหลักการและกระบวนการทางธุรกิจ
5. เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานด้านการบัญชีในสถานประกอบการและประกอบอาชีพอิสระรวมทั้งการใช้ความรู้และทักษะเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นได้
6. เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานและดำรงชีวิตโดยประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง หลักการใช้พลังงานและทรัพยากรอย่างคุ้มค่า เน้นถึงความปลอดภัยต่อตนเองผู้อื่นและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
7. เพื่อให้มีเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ซื่อสัตย์สุจริต มีระเบียบวินัย มีความรับผิดชอบต่อสังคม สิ่งแวดล้อม ต่อด้านความรุนแรงและสารเสพติด

มาตรฐานการศึกษาวิชาชีพ

คุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาระดับคุณวุฒิการศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาการบัญชีประกอบด้วย

1. ด้านคุณธรรม จริยธรรมและคุณลักษณะที่พึงประสงค์

1.1 ด้านคุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ ได้แก่ความเสียสละความซื่อสัตย์สุจริต ความกตัญญูต่อหน้าที่ความอดกลั้น การละเว้นสิ่งเสพติดและการพนัน การมีจิตสำนึกและเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพ และสังคม

ภูมิใจและรักษาเอกลักษณ์ของชาติไทย เคารพกฎหมาย เคารพสิทธิของผู้อื่น ประพฤติปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของตนเองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีจิตสาธารณะและจิตสำนึกรักษ์สิ่งแวดล้อม

1.2 ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ได้แก่ความมีวินัย ความรับผิดชอบ ความรักสามัคคีมีมนุษยสัมพันธ์ ความเชื่อมั่นในตนเอง สนใจใฝ่รู้ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ขยัน ประหยัด อดทน พึ่งตนเองต่อต้านความรุนแรง และการทุจริต ปฏิบัติตนและปฏิบัติงานโดยคำนึงถึงหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงความปลอดภัยอาชีวอนามัย การอนุรักษ์พลังงานและสิ่งแวดล้อม

ด้านสมรรถนะแกนกลาง

2.1 ด้านความรู้ได้แก่

2.1.1 หลักการใช้ภาษาและเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการสื่อสาร

2.1.2 หลักการใช้เหตุผลคิดวิเคราะห์แก้ปัญหาและการจัดการ

2.1.3 หลักการดำรงตนและอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม

2.1.4 หลักการปรับตัวและดำเนินชีวิตในสังคมสมัยใหม่

2.2 ด้านทักษะได้แก่

2.2.1 ทักษะการสื่อสารโดยใช้ภาษาและเทคโนโลยีสารสนเทศ

2.2.2 ทักษะการคิดและการแก้ปัญหาโดยใช้หลักการและกระบวนการทางวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์

2.2.3 ทักษะทางสังคมและการดำรงชีวิตตามหลักศาสนาวัฒนธรรมและความเป็นพลเมืองและหลักการ

พัฒนาบุคลิกภาพและสุขอนามัย

2.3 ด้านความสามารถในการประยุกต์ใช้และความรับผิดชอบ ได้แก่

2.3.1 สื่อสารโดยใช้ภาษาไทย ภาษาต่างประเทศและเทคโนโลยีสารสนเทศใน ชีวิตประจำวันและในงานอาชีพ

2.3.2 แก้ไขปัญหาในงานอาชีพโดยใช้หลักการและกระบวนการทางวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์

2.3.3 ปฏิบัติตนตามหลักศาสนาวัฒนธรรม ค่านิยม คุณธรรม จริยธรรมทางสังคมและ สิทธิหน้าที่พลเมือง

2.3.4 พัฒนาบุคลิกภาพและสุขอนามัยโดยใช้หลักการและกระบวนการด้านสุขศึกษาและพลศึกษา

ด้านสมรรถนะวิชาชีพ

3.1 ด้านความรู้ได้แก่

3.1.1 หลักการทั่วไปของงานอาชีพ เฉพาะและการวิเคราะห์เบื้องต้น

3.1.2 หลักการตัดสินใจวางแผนและแก้ไขปัญหา

3.1.3 หลักการเลือกใช้เครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์ในงานอาชีพ

3.1.4 หลักการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

3.1.5 หลักการจัดการงานอาชีพ

3.2 ด้านทักษะได้แก่

3.2.1 ทักษะการเลือกและประยุกต์ใช้วิธีการ เครื่องมือและวัสดุขั้นพื้นฐานในการปฏิบัติงาน

3.2.2 ทักษะการปฏิบัติงานพื้นฐานอาชีพและงานเฉพาะตามแบบแผนที่กำหนด

3.2.3 ทักษะการคิด วิเคราะห์และแก้ปัญหาในการปฏิบัติงาน

3.2.4 ทักษะการใช้คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต

3.2.5 ทักษะด้านสุขภาวะและความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน

3.3 ด้านความสามารถในการประยุกต์ใช้และความรับผิดชอบ ได้แก่

- 3.3.1 วางแผน ดำเนินงานตามหลักการและกระบวนการ โดยคำนึงถึงการบริหารงานคุณภาพ การอนุรักษ์พลังงาน ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม หลักอาชีวอนามัยและความปลอดภัยและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
- 3.3.2 ปฏิบัติงานพื้นฐานอาชีพด้านการบัญชีตามหลักการและกระบวนการ
- 3.3.3 เลือกใช้และบำรุงรักษาเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์ในงานอาชีพตามหลักการและกระบวนการโดยคำนึงถึงความปลอดภัยและความปลอดภัย
- 3.3.4 ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และสารสนเทศ เพื่อพัฒนาและสนับสนุนงานอาชีพ
- 3.3.5 รวบรวมเอกสารและบันทึกบัญชีของธุรกิจบริการธุรกิจซื้อขายสินค้าและธุรกิจอุตสาหกรรมสำหรับกิจการเจ้าของคนเดียว ห้างหุ้นส่วนและบริษัทจำกัด ตามมาตรฐานรายงานทางการเงิน
- 3.3.6 บันทึกบัญชีโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่องานบัญชี
- 3.3.7 จัดทำแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาและภาษีเงินได้นิติบุคคล
- 3.3.8 ตัดสินใจ วางแผนและแก้ไขปัญหาในงานอาชีพการบัญชีที่ไม่อยู่ภายใต้การควบคุมในบางเรื่อง
- 3.3.9 ประยุกต์ใช้ความรู้ ทักษะทางวิชาชีพ เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในการแก้ปัญหาและการปฏิบัติงานด้านการบัญชี
- 3.3.10 ให้คำแนะนำพื้นฐานที่ต้องใช้ในการตัดสินใจและการปฏิบัติงานแก่ผู้ร่วมงาน

2.2 รายการกระบวนการจัดทำบัญชี (20201-2008)

จุดประสงค์รายวิชา เพื่อให้

1. เข้าใจกฎหมายเกี่ยวกับการทำบัญชีและกระบวนการปฏิบัติงานบัญชีของธุรกิจบริการธุรกิจซื้อขายสินค้า และธุรกิจอุตสาหกรรมในรูปแบบของกิจการเจ้าของคนเดียว ห้างหุ้นส่วนและบริษัทจำกัด
2. มีทักษะการปฏิบัติงานบัญชีตามขั้นตอนการจัดทำบัญชีและนำเสนอการเงินในการปฏิบัติงานทางวิชาชีพบัญชี
3. มีกิจนิสัย มีระเบียบ ละเอียดรอบคอบ ซื่อสัตย์มีวินัย ตรงต่อเวลาและมีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพบัญชี

สมรรถนะรายวิชา

1. แสดงความรู้เกี่ยวกับกระบวนการปฏิบัติงานบัญชีตามขั้นตอนการจัดทำบัญชีและนำเสนอการเงินในการปฏิบัติงานทางวิชาชีพบัญชี
2. บันทึกบัญชีจากเอกสารการเงินสำหรับธุรกิจบริการ ธุรกิจซื้อขายสินค้าและธุรกิจ อุตสาหกรรมตามขั้นตอนการจัดทำบัญชีที่ระบุในกฎหมายทางการบัญชีที่เกี่ยวข้อง
3. จัดทำงบการเงินและรายงานที่เกี่ยวข้อง

คำอธิบายรายวิชา

ศึกษาและปฏิบัติเกี่ยวกับ กระบวนการจัดทำบัญชีตามวงจรบัญชีโดยจัดทำ กรณีศึกษาของธุรกิจบริการ ซื้อขายสินค้าและอุตสาหกรรม การจดทะเบียนธุรกิจและการจัดการเอกสารที่เกี่ยวข้องการวิเคราะห์รายการค้าจากเอกสาร การจัดทำงบการเงินวิธีการกรอกแบบแสดงรายการภาษีประเภทต่างๆ โดยถือปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

2.3 แบบฝึกทักษะ

2.3.1 ความหมายของแบบฝึกทักษะ

จากการศึกษาความหมายของแบบฝึกทักษะได้มีผู้ให้ความหมายไว้ดังนี้

สุวิทย์ มูลคำ และสุนันทา สุนทรประเสริฐ (2550) กล่าวว่า ความสำคัญของแบบฝึกทักษะว่าเป็นแบบฝึกทักษะที่มีความสำคัญต่อผู้เรียนไม่น้อย ในการที่จะช่วยส่งเสริมสร้างทักษะให้กับผู้เรียน ให้เกิดการเรียนเข้าใจได้เร็วขึ้น ชัดเจนขึ้น กว้างขวางขึ้น ทำให้การสอนของครู และการเรียนของนักเรียนประสบผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2554 : 687) กล่าวว่า แบบฝึก แบบอย่างปัญหา หรือคำสั่งที่ตั้งขึ้น เพื่อให้นักเรียนฝึกตอบ

ศุภรณ์ ภูวัต (2553 : 21) กล่าวว่า แบบฝึกทักษะ เป็นสื่อประกอบกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่ง ช่วยให้ ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากการปฏิบัติด้วยตนเอง ได้ฝึกทักษะเพิ่มเติมจากเนื้อหาจนปฏิบัติได้ อย่างชำนาญ และให้ ผู้เรียนสามารถไปใช้ในชีวิตประจำวันได้โดยมีครูเป็นผู้แนะนำ

สมพงษ์ ศรีพยาด (2553 : 41) กล่าวว่า แบบฝึกเป็นสื่อการเรียนการสอนที่สร้างขึ้นเพื่อฝึกฝนและ ทักษะต่าง ๆ ให้แก่นักเรียนจนเกิดความเข้าใจ โดยมีจุดหมายที่ชัดเจนเหมาะสมกับระดับความรู้ ความสามารถของ นักเรียน เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจ และมีทักษะการเขียนเพิ่มมากขึ้น และเป็นการแก้ปัญหาการเรียนการสอน

สรุปได้ว่า แบบฝึกทักษะ หมายถึง ชุดฝึกทักษะที่ครูสร้างขึ้นให้นักเรียนได้ทบทวนเนื้อหาที่เรียนรู้อยู่แล้ว เพื่อสร้างความเข้าใจ และช่วยเพิ่มทักษะความชำนาญการ และฝึกกระบวนการคิดให้มากขึ้น ทำให้ทราบความ เข้าใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนฝึกให้เด็กมีความเชื่อมั่น และสามารถประเมินผลของตนเองได้ ทั้งยังมีประโยชน์ ช่วยลดภาระการสอนของครู และยังช่วยพัฒนาตามความแตกต่าง

2.3.2 ลักษณะของแบบฝึกที่ดี

แบบฝึกเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่จะช่วยเสริมสร้างทักษะให้แก่ผู้เรียน การสร้างแบบฝึกให้มีประสิทธิภาพ จึงจำเป็นต้องศึกษาองค์ประกอบ และลักษณะของแบบฝึก เพื่อใช้ให้เหมาะสมกับระดับความเหมาะสมกับระดับ ความสามารถของนักเรียน

ถวัลย์ มาศจรัส และคณะ (2550) ได้อธิบายถึงลักษณะของแบบฝึกและแบบฝึกทักษะที่ดีไว้ดังนี้

1. จุดประสงค์

1.1 จุดประสงค์ชัดเจน

1.2 สอดคล้องกับพัฒนาทักษะตามสาระการเรียนรู้และกระบวนการเรียนรู้ของกลุ่มสาระ

การเรียนรู้

2. เนื้อหา

2.1 ถูกต้องตามหลักวิชา

2.2 ใช้ภาษาเหมาะสม

2.3 มีคำอธิบายและคำสั่งที่ชัดเจนง่ายต่อการปฏิบัติตาม

2.4 สามารถพัฒนาทักษะการเรียนรู้ นำผู้เรียนสู่การสรุปความคิดรวบยอดและหลักการสำคัญ

ของกลุ่มสาระการเรียนรู้

2.5 เป็นไปตามลำดับขั้นตอนการเรียนรู้สอดคล้องกับวิธีการเรียนรู้ และความแตกต่างระหว่าง บุคคล

2.6 มีคำถามและกิจกรรมที่ทำทาส่งเสริมทักษะกระบวนการเรียนรู้ของธรรมชาติวิชา

2.7 มีกลยุทธ์การนำเสนอและการตั้งคำถามที่ชัดเจน น่าสนใจปฏิบัติได้สามารถให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อปรับปรุงการเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่อง

สุวิทย์ มูลคำ และสุนันทา สุนทรประเสริฐ (2550) กล่าวว่า ลักษณะของแบบฝึกที่ดี ควรคำนึงถึงหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ ผู้เรียนได้ศึกษาด้วยตนเอง ความครอบคลุม ความสอดคล้องกับเนื้อหา รูปแบบน่าสนใจ และคำสั่งชัดเจนและสรุปลักษณะของแบบฝึก ไว้ดังนี้

1. ใช้หลักจิตวิทยา
2. สำนวนภาษาไทย
3. ให้ความหมายต่อชีวิต
4. คิดได้เร็วและสนุก
5. ปลูกความน่าสนใจ
6. เหมาะสมกับวัยและความสามารถ

7. อาจศึกษาได้ด้วยตนเอง และได้แนะนำให้ผู้สร้างแบบฝึกให้ลักษณะของแบบฝึกไว้ ดังนี้

7.1 แบบฝึกหัดที่ดีควรมีความชัดเจนทั้งคำสั่งและวิธีทำคำสั่งหรือตัวอย่างวิธีทำที่ใช้ไม่ควรยาวเกินไป เพราะจะทำให้เข้าใจยาก ควรปรับให้ง่ายเหมาะสมกับผู้ใช้นี้เพื่อให้ นักเรียนสามารถศึกษาด้วยตนเองถ้าต้องการ

7.2 แบบฝึกหัดที่ดีควรมีความหมายต่อผู้เรียนและตรงตามจุดหมายของการฝึกลงทุนน้อยใช้ได้นาน ๆ และทันสมัยอยู่เสมอ

7.3 ภาษาและภาพที่ใช้ในแบบฝึกหัดควรเหมาะสมกับวัยและพื้นฐานความรู้ของผู้เรียน

7.4 แบบฝึกหัดที่ดีควรแยกฝึกเป็นเรื่อง ๆ แต่ละเรื่องไม่ควรยาวเกินไปแต่ควรมีกิจกรรมหลายรูปแบบ เพื่อเราให้นักเรียนเกิดความสนใจและไม่เบื่อหน่าย ในการทำ และเพื่อฝึกทักษะใดทักษะหนึ่งจนเกิดความชำนาญ

7.5 แบบฝึกหัดที่ดีควรมีทั้งแบบกำหนดให้โดยเสรี การเลือกใช้คำ ข้อความหรือรูปภาพ แบบฝึกหัด ควรเป็นสิ่งที่นักเรียนคุ้นเคย และตรงกับความรู้ของนักเรียน เพื่อว่า แบบฝึกหัดที่สร้างขึ้นจะก่อให้เกิดความเพลิดเพลิน และพอใจแก่ผู้ใช้ กับหลักการเรียนรู้ได้เร็วในการกระทำที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจ

7.6 แบบฝึกหัดที่ดีควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียน ได้ศึกษาด้วยตนเองรู้จักค้นคว้ารวบรวมสิ่งที่พบเห็น บ่อย ๆ หรือที่ตนเองเคยใช้จะทำให้ นักเรียนสนใจเรื่องนั้น ๆ มากยิ่งขึ้น และจะรู้จักความรู้ในชีวิตประจำวันอย่างถูกต้อง มีหลักเกณฑ์และมองเห็นว่าสิ่งที่เขาได้ฝึกนั้น มีความหมายต่อเขาตลอดไป

7.7 แบบฝึกหัดที่ดีควรจะสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล ผู้เรียนแต่ละคนจะมีความแตกต่างกันหลาย ๆ ด้าน เช่น ความต้องการ ความสนใจ ความพร้อม ระดับสติปัญญา และประสบการณ์ ฯลฯ ฉะนั้นการทำแบบฝึกหัดแต่ละเรื่อง ควรจัดทำให้มากพอและมีทุกระดับ ตั้งแต่ง่าย ปานกลาง จนถึงระดับค่อนข้างยาก เพื่อว่าทั้งเด็กเก่ง กลาง และ อ่อนจะได้เลือกทำไปตามความสามารถ ทั้งนี้เพื่อให้เด็กทุกคนประสบความสำเร็จใน การทำแบบฝึกหัด

7.8 ฝึกหัดที่ดีควรสามารถสร้างความสนใจของนักเรียนได้ตั้งแต่หน้าปกไปจนถึงหน้าสุดท้าย

7.9 ผีที่หัดที่ตีควรได้คู่กับหนังสือแบบเรียนอยู่เสมอ และควรใช้ได้ดีทั้งในและนอกบทเรียน

7.10 แบบผีที่ตีควรเป็นแบบที่สามารถประเมิน และพัฒนาความเจริญงอกงามของเด็กได้

ด้วย

สรุปได้ว่า แบบผีที่ดีและมีประสิทธิภาพ ช่วยทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการฝึกทักษะ ได้เป็นอย่างดี และแบบผีที่ดีควรเปรียบเสมือนผู้ช่วยที่สำคัญของครู ทำให้ครูลดภาระการสอนลงได้ ทำให้ผู้เรียน พัฒนาความสามารถของตนเองเพื่อความมั่นใจในการเรียนได้เป็นอย่างดี ดังนั้นครูจึงจำเป็นต้องศึกษาเทคนิควิธีการ ขั้นตอนในการฝึกทักษะต่าง ๆ มีประสิทธิภาพที่สุด อันส่งผลให้ผู้เรียนมีการพัฒนาทักษะต่าง ๆ ได้อย่างเต็มที่และ แบบผีที่ดีนั้นจะต้องคำนึงถึงองค์ประกอบหลาย ๆ ด้าน ตรงตามเนื้อหา เหมาะสมกับวัย เวลา ความสามารถ ความสนใจ และสภาพปัญหาของผู้เรียน

2.3.3 ส่วนประกอบของแบบผี

สุวิทย์ มูลคำ และสุนันทา สุนทรประเสริฐ (2550) ได้กำหนดส่วนประกอบของแบบฝึกทักษะได้ดังนี้

1. คู่มือการใช้แบบฝึก เป็นเอกสารสำหรับประกอบการใช้แบบฝึกว่าใช้เพื่ออะไรและมีวิธีใช้อย่างไร เช่น ใช้เป็นงานสุดท้ายบทเรียน ใช้เป็นการบ้าน หรือใช้สอนซ่อมเสริม ประกอบด้วย

- ส่วนประกอบของแบบฝึก จะระบุไว้ในแบบฝึกชุดนี้ มีแบบฝึกทั้งหมดกี่ชุดอะไรบ้าง และมี
- ส่วนประกอบ อื่น ๆ หรือไม่ เช่น แบบทดสอบ หรือแบบบันทึกผลการประเมิน

- สิ่งที่ครูหรือนักเรียนต้องเตรียม (ถ้ามี) จะเป็นการบอกให้ครูหรือนักเรียนเตรียมตัว ให้พร้อมล่วงหน้าก่อนเรียน

- จุดประสงค์ในการใช้แบบฝึก
- ขั้นตอนในการใช้ บอกข้อความตามลำดับการใช้ และอาจเขียนในรูปแบบของ แนว การสอนหรือแผนการสอนจะชัดเจนยิ่งขึ้น

- เฉลยแบบฝึกในแต่ละชุด

2. แบบฝึกเป็นสื่อที่สร้างขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนฝึกทักษะ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ถาวรควรมีองค์ประกอบ ดังนี้

- ชื่อชุดฝึกในแต่ละชุดย่อย
- จุดประสงค์
- คำสั่ง
- ตัวอย่าง
- ชุดฝึก
- ภาพประกอบ
- ทดสอบก่อนและหลังเรียน
- แบบประเมินบันทึกผลการใช้

2.3.4 รูปแบบการฝึกแบบผี

สุวิทย์ มูลคำ และสุนันทา สุนทรประเสริฐ (2550) ได้เสนอรูปแบบการสร้างแบบฝึก โดยอธิบายว่าการสร้างแบบฝึกรูปแบบก็เป็นสิ่งสำคัญในการที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้ทดลองปฏิบัติแบบฝึกจึงควรมีรูปแบบที่หลากหลาย มิใช่ใช้แบบเดียวจะเกิดความจำเจเบื่อหน่าย ไม่ท้าทายให้อยากรู้ อยากลองจึงเสนอรูปแบบที่เป็นหลักใหญ่ไว้ก่อน ส่วนผู้สร้างจะนำไปประยุกต์ใช้ปรับเปลี่ยนรูปแบบอื่น ๆ ก็แล้วแต่เทคนิคของแต่ละคน ซึ่งจะเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก ดังนี้

1. แบบถูกผิด แบบฝึกที่เป็นประโยคบอกเล่า ให้ผู้เรียนอ่านแล้วใส่เครื่องหมายถูก หรือผิด ตามดุลพินิจของผู้เรียน

2. แบบจับคู่ เป็นแบบฝึกที่ประกอบด้วยตัวคำถาม หรือตัวปัญหา ซึ่งเป็นตัวยืนไว้ในสมุดร่ายมือ โดยมีที่ว่างไว้หน้าข้อความเพื่อให้ผู้เรียนเรียกหาคำตอบที่กำหนดไว้ในสมุดร่ายมือมาจับคู่กับคำถามให้สอดคล้องกัน โดยใช้เครื่องหมายเลข หรือรหัสคำตอบไปวางไว้ที่ว่างหน้าข้อความ หรือจะใช้การโยงเส้น ก็ได้

3. แบบเติมคำหรือเติมข้อความ เป็นการฝึกที่มีข้อความไว้ให้ แต่จะเว้นช่องว่างให้ผู้เรียนเติมคำหรือข้อความที่ขาดหายไป ซึ่งคำหรือข้อความที่นำมาเติมอาจให้เติมอย่างอิสระหรือกำหนดตัวเลือกให้เติมก็ได้

4. แบบหมายตัวเลือกเป็นแบบฝึกเชิงแบบทดสอบ โดยจะมี 2 ส่วน คือส่วนที่เป็นคำถาม ซึ่งจะต้องเป็นประโยคคำถามที่สมบูรณ์ ชัดเจนไม่คลุมเครือ ส่วนที่ 2 เป็นตัวเลือก คือคำตอบซึ่งอาจจะมี 3 - 5 ตัวเลือกก็ได้ ตัวเลือกทั้งหมดจะมีตัวเลือกที่ถูกที่สุดเพียงตัวเลือกเดียวส่วนที่เหลือเป็นตัวลวง

5. แบบอัตนัย คือความเรียงเป็นแบบฝึกที่ตัวคำถาม ผู้เรียนต้องเขียนบรรยายตอบอย่างเสรี ตามความรู้ความสามารถ โดยไม่จำกัดคำตอบ แต่จำกัดในเรื่องเวลา อาจใช้คำถามในรูปทั่ว ๆ ไป หรือ เป็นคำสั่งให้เขียนเรื่องราวต่าง ๆ ก็ได้

สรุปได้ว่า รูปแบบการสร้างแบบฝึก เป็นการสร้างแบบฝึกรูปแบบก็เป็นสิ่งสำคัญในการที่จะจูงใจให้นักเรียนได้ทดลองปฏิบัติแบบฝึกจึงควรมีรูปแบบที่หลากหลาย มิใช่ใช้แบบเดียวจะเกิดความจำเจเบื่อหน่าย ไม่ท้าทายให้อยากรู้อยากลองจึงเสนอรูปแบบที่เป็นหลักใหญ่ไว้ก่อน ส่วนผู้สร้างจะนำไปประยุกต์ใช้ปรับเปลี่ยนรูปแบบอื่น ๆ ก็แล้วแต่เทคนิคของแต่ละคน ซึ่งจะเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก ดังนี้

ขั้นตอนการสร้างแบบฝึก

ถวัลย์ มาศจรัส และคณะ (2550) ได้อธิบายขั้นตอนการสร้างแบบฝึกทักษะ ดังนี้

1. ศึกษาเนื้อหาสาระสำหรับการจัดทำแบบฝึกหัด แบบฝึกทักษะ
2. วิเคราะห์เนื้อหาสาระโดยละเอียดเพื่อกำหนดจุดประสงค์ในการจัดทำ
3. ออกแบบการจัดทำแบบฝึกหัด แบบฝึกทักษะตามจุดประสงค์
4. สร้างแบบฝึกหัด และแบบฝึกทักษะและส่วนประกอบอื่น ๆ เช่น
 - 4.1 แบบทดสอบก่อนฝึก
 - 4.2 บัตรคำสั่ง
 - 4.3 ขั้นตอนกิจกรรมที่ผู้เรียนต้องปฏิบัติ
 - 4.4 แบบทดสอบหลังฝึก

5. นำแบบฝึกหัด แบบฝึกทักษะไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

6. ปรับปรุงพัฒนาให้สมบูรณ์

สำราญ วังนุราช (2550 : 27) ได้เสนอขั้นตอนในการสร้างแบบฝึก ดังนี้

1. ศึกษาปัญหาความต้องการจากจุดประสงค์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
2. วิเคราะห์เนื้อหาหรือทักษะที่เป็นปัญหาเพื่อใช้สร้างแบบฝึก
3. พิจารณาวัตถุประสงค์รูปแบบและขั้นตอนการใช้แบบฝึก
4. สร้างแบบทดสอบให้สอดคล้องกับเนื้อหาและทักษะ
5. สร้างบัตรฝึกหัดในแต่ละบัตรจะมีคำถามให้นักเรียนตอบ

6. สร้างบัตรอ้างอิงเพื่อเป็นแนวทางการตอบ
7. สร้างแบบบันทึกผลการทดสอบให้เห็นความก้าวหน้า
8. ทดลองใช้ เพื่อหาคุณภาพของแบบฝึกและคุณภาพของแบบทดสอบ
9. ปรับปรุงแก้ไข
10. รวบรวมแบบฝึกเป็นชุดโดยจัดทำคำชี้แจง คู่มือการใช้

สุวสิทธิ์ ดิษยครินทร์ (2551: 15) กล่าวว่า แบบฝึกที่ดีไว้ว่า “ต้องเกี่ยวข้องกับบทเรียนที่เรียนมาแล้ว เหมาะสมกับวัย วุฒิภาวะ ความพร้อม ความสนใจของผู้เรียน มีคำอธิบายพร้อมตัวอย่างประกอบชัดเจน ใช้เวลาการฝึกที่เหมาะสม ผู้สอนควรสร้างแบบฝึกหลายรูปแบบเพื่อช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้เพิ่มขึ้น และสามารถพัฒนาทักษะทางภาษาของตนเองได้ดีขึ้น”

แบบฝึกที่ดีจึงควรเริ่มจากการสำรวจปัญหาโดยคำนึงถึงสภาพความแตกต่างของผู้เรียน การทำกิจกรรมฝึกที่เน้นความหลากหลาย ฝึกโดยคำนึงถึงระยะเวลาที่เหมาะสม ที่สำคัญคือ ต้องมีการประเมินผลผู้เรียน และมีการกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน เพื่อช่วยสร้างบรรยากาศที่สนุกสนาน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกต้องการเรียนรู้และพัฒนาตนเอง จนนำไปสู่ผลสัมฤทธิ์ของการเรียนรู้ เกิดความรู้ที่คงทน

ดังนั้นแบบฝึกทักษะการอ่านคำศัพท์ในแบบเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชาวจีนในงานวิจัยนี้จะเน้นการฝึกออกเสียง โดยเริ่มจากขั้นการฟังเพื่อจำแนกความแตกต่างในการออกเสียงพยัญชนะต้น มาตราตัวสะกดสระ และวรรณยุกต์ ที่นักเรียนประสบปัญหา จากนั้นมีกิจกรรมการฝึกออกเสียง โดยมีใบความรู้ประกอบ และมีแบบทดสอบก่อนหลังการฝึก

สรุปได้ว่า การสร้างแบบฝึกที่ดีจะต้องเกี่ยวข้องกับบทเรียนที่เรียนมาแล้ว เหมาะสมกับวัย วุฒิภาวะความพร้อม ความสนใจของผู้เรียน มีคำอธิบายพร้อมตัวอย่างประกอบชัดเจน ใช้เวลาการฝึกที่เหมาะสม ผู้สอนควรสร้างแบบฝึกหลายรูปแบบเพื่อช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้เพิ่มขึ้น และสามารถพัฒนาทักษะทางภาษาของตนเองได้ดีขึ้น

2.3.5 แนวคิดหลักการที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกทักษะ

สุวิทย์ มูลคำ และสุนันทา สุนทรประเสริฐ (2550) ได้อธิบายแนวคิดและหลักการสร้างแบบฝึกว่าการศึกษาร่วมกับเรื่องจิตวิทยาการเรียนรู้เป็นสิ่งที่มีผู้สร้างแบบฝึกไม่ควรละเลยเพราะการเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ต้องขึ้นอยู่กับปรากฏการณ์ของจิต และพฤติกรรมที่สนองนานาประการ โดยอาศัยกระบวนการที่เหมาะสม และเป็นวิธีที่ดีที่สุด การศึกษาทฤษฎีการเรียนรู้จากข้อมูลที่นักจิตวิทยาได้ทำการค้นพบ และทดลองไว้แล้ว สำหรับ การสร้างแบบฝึกในส่วนที่มีความสัมพันธ์กันดังนี้

1. ทฤษฎีการลองถูกลองผิดของธอร์นไดค์ ซึ่งได้สรุปเป็นกฎเกณฑ์การเรียนรู้ 3 ประการดังนี้
 - 1.1 กฎความพร้อม หมายถึง การเรียนรู้จะเกิดขึ้นเมื่อบุคคลพร้อมที่จะกระทำ
 - 1.2 กฎผลที่ได้รับ หมายถึง การเรียนรู้ที่เกิดขึ้นเพราะบุคคลกระทำซ้ำ ๆ ง่าย
 - 1.3 กฎการฝึกหัด หมายถึง การฝึกหัดให้บุคคลทำกิจกรรมต่าง ๆ นั้น ผู้ฝึกจะต้องควบคุมและจัดสภาพการให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของตนเอง บุคคลจะถูกกำหนดลักษณะ พฤติกรรมที่แสดงออก

ดังนั้นผู้สร้างแบบฝึกหัดกำหนดกิจกรรมตลอดจนคำสั่งต่าง ๆ แบบฝึกหัดได้แสดงพฤติกรรมสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่ผู้สร้างต้องการ

2. ทฤษฎีพฤติกรรมนิยมของสกินเนอร์ ซึ่งมีความเชื่อว่า สามารถควบคุมบุคคลให้ทำตามความ ประสงค์ หรือแนวทางที่กำหนด โดยไม่ต้องคำนึงถึงความรู้สึกทางจิตใจของบุคคลที่น่าจะรู้สึกนึกคิดอย่างไร เขาจึง ได้

ทดลองและสรุปว่าบุคคลสามารถเรียนรู้ด้วยการกระทำโดยมีการเสริมแรง เป็นตัวการเป็นบุคคลตอบสนองการ เร้า ของสิ่งใดควบคู่กันในช่วงเวลาที่เหมาะสม สิ่งเร้านั้นจะรักษาระดับหรือเพิ่มการตอบสนองให้เข้มข้น

3. วิธีการสอนของกาเย่ ซึ่งมีความเห็นว่าการเรียนรู้มีระดับขั้นและผู้เรียนจะต้องเรียนรู้เนื้อหา ที่ง่ายไปหายาก การสร้างแบบฝึกต้องควรคำนึงถึงการติดตามระดับง่ายไปหายาก

4. แนวคิดของบลูม ซึ่งกล่าวถึงธรรมชาติของผู้เรียนแต่ละคนว่ามีความแตกต่างกันผู้เรียนสามารถ เรียนรู้เนื้อหาในหน่วยย่อยต่าง ๆ ได้โดยใช้เวลาเรียนที่แตกต่างกัน

สรุปได้ว่า แนวคิดและหลักการสร้างแบบฝึกเป็นการศึกษาในเรื่องจิตวิทยาการเรียนรู้เป็นสิ่งที่ผู้สร้าง แบบฝึกมีควรละเลยเพราะการเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ต้องขึ้นอยู่กับปรากฏการณ์ของจิตและพฤติกรรมที่สนอง นานาประการ โดยอาศัยกระบวนการที่เหมาะสมและเป็นวิธีที่ดีที่สุด การศึกษาทฤษฎีการเรียนรู้จากข้อมูลที่ นักจิตวิทยาได้ทำการค้นพบและทดลองไว้แล้ว สำหรับการสร้างแบบฝึกในส่วนที่มีความสัมพันธ์กัน

2.3.6 ประโยชน์ของแบบฝึกทักษะ

ถวัลย์ มาศจรัส และคณะ (2550) ได้อธิบายถึงประโยชน์ของแบบฝึกหัด และแบบฝึกทักษะเป็นสื่อ การเรียนรู้ ที่มุ่งเน้นในเรื่องของการแก้ปัญหา และการพัฒนาในการจัดการเรียนรู้ ในหน่วยการเรียนรู้และสามารถ เรียนรู้ได้ โดยสรุปได้ดังนี้

1. เป็นสื่อการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน
 2. ผู้เรียนมีสื่อสำหรับฝึกทักษะด้านการอ่าน การคิด การคิดวิเคราะห์ และการเขียน
 3. เป็นสื่อการเรียนรู้สำหรับการแก้ปัญหาในการเรียนรู้ของผู้เรียน
 4. พัฒนาความรู้ ทักษะ และเจตคติด้านต่าง ๆ ของผู้เรียนจากประโยชน์ของแบบฝึกที่กล่าวมา
- สุวิทย์ มูลคำ และสุนันทา สุนทรประเสริฐ (2550) ได้สรุปประโยชน์ของแบบฝึกทักษะได้ดังนี้
1. ทำให้เข้าใจบทเรียนดีขึ้น เพราะเป็นเครื่องอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้
 2. ทำให้ครูทราบความเข้าใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียน
 3. ฝึกให้เด็กมีความเชื่อมั่นและสามารถประเมินผลของตนเองได้
 4. ฝึกให้เด็กทำงานตามลำพัง โดยมีความรับผิดชอบ
 5. ช่วยลดภาระครู
 6. ช่วยให้เด็กฝึกฝนได้อย่างเต็มที่
 7. ช่วยพัฒนาความแตกต่างระหว่างบุคคล
 8. ช่วยเสริมให้ทักษะคงทน ซึ่งลักษณะการฝึกช่วยให้เกิดผลดังกล่าวนี้ ได้แก่
 - 8.1 ฝึกทันทีหลังจากที่เด็กได้เรียนรู้ในเรื่องนั้น ๆ
 - 8.2 ฝึกซ้ำหลาย ๆ ครั้ง
 9. เป็นเครื่องมือวัดผลการเรียนหลังจากจบบทเรียนในแต่ละครั้ง
 10. ใช้เป็นแนวทางเพื่อทบทวนด้วยตนเอง
 11. ช่วยให้ครูมองเห็นจุดเด่นหรือปัญหาต่าง ๆ ของเด็กได้ชัดเจน
 12. ประหยัดค่าใช้จ่ายแรงงานและเวลาของครู

อุบลวรรณ ปรุวงนิชพงษ์ (2551 : 86) กล่าวว่า ประโยชน์ของแบบฝึกทักษะช่วยในการฝึกฝนทักษะ ทักษะการใช้ภาษา และลดปัญหาด้านความแตกต่างระหว่างบุคคล และมีทักษะทางภาษาที่คงทน ช่วยให้ครู ประหยัดเวลาในการที่ต้องเตรียมแบบฝึกหัดตลอดเวลา และทราบถึงปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียนได้ชัดเจนขึ้น

นอกจากนี้แบบฝึกยังช่วยให้นักเรียนสามารถทบทวนสิ่งที่เรียนไปแล้วได้ด้วยตนเอง และทราบถึงความก้าวหน้าในการเรียนของตน และพัฒนาทักษะทางการเรียนของตนอีกด้วย

สรุปได้ว่า แบบฝึกมีประโยชน์ และจำเป็นต่อการเรียนทักษะทางภาษามาก เพื่อจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนได้ดีขึ้น สามารถจดจำเนื้อหาในบทเรียนและคำศัพท์ต่าง ๆ ได้คงทน ทำให้เกิดความสุขสนุกสนานในขณะที่เรียนทราบความก้าวหน้าของตนเอง และคร่อมองเห็นจุดเด่นหรือปัญหาต่าง ๆ ของเด็กได้ชัดเจนสามารถนำแบบฝึกทักษะมาทบทวนเนื้อหาเดิมด้วยตนเอง ตลอดจนสามารถทราบข้อบกพร่องของนักเรียน แนะนำไปปรับปรุงได้ทันที ซึ่งจะมีผลทำให้ครูประหยัดเวลา ประหยัดค่าใช้จ่าย

2.4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บุญผ่อง สายเพชร (2560:บทคัดย่อ) ได้ศึกษาและจัดทำวิจัยเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาบัญชีตัวเงิน เรื่อง “การคำนวณดอกเบี้ย” ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชีวิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยพัฒน์ โดยใช้ชุดฝึกปฏิบัติ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนและหลังเรียนวิชาบัญชีตัวเงิน เรื่องการคำนวณดอกเบี้ยของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชีโดยใช้ ชุดฝึกปฏิบัติ 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนและหลังเรียนวิชาบัญชีตัวเงิน เรื่องการคำนวณดอกเบี้ยของนักศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชีโดยใช้ ชุดฝึกปฏิบัติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยนี้คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี จำนวน 10 คน ที่มีผลการเรียนต่ำ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้คือ ชุดฝึกปฏิบัติและแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาบัญชีตัวเงิน เรื่องการคำนวณดอกเบี้ย สถิติที่ใช้ในการวิจัย คือร้อยละค่าเฉลี่ย(Mean) ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และ Pair-Sample t-test ผลการวิจัยพบว่า 1.คะแนนทดสอบก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย 17.72 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.770 ส่วนคะแนน ทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 26.83 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.640 2. จากการเปรียบเทียบความแตกต่างของ ค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนจากการใช้แบบชุดฝึกปฏิบัติแสดงว่านักศึกษาที่เรียนด้วยชุดฝึกปฏิบัติ คะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อำมรรัตน์ มากชิต (บทคัดย่อ :2561) ได้ศึกษาและจัดทำวิจัย เรื่อง ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีต้นทุน 2 เรื่อง การบัญชีต้นทุนมาตรฐานของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2 ที่สอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีต้นทุน 2 เรื่องการบัญชีต้นทุนมาตรฐานของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2 ที่สอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนกับหลังเรียนวิชาการบัญชีต้นทุน 2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2 สาขาการบัญชี ภาคเรียนที่ 1 ปี การศึกษา 2561 วิทยาลัยอาชีวศึกษาโปลีเทคนิคตรัง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แผนการจัดการเรียนรู้วิชาการบัญชีต้นทุน 2 และข้อสอบระหว่างภาคครั้งที่ 1 (ใช้ข้อสอบนี้ในการทดสอบความรู้ก่อนและหลังเรียน) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คือค่าเฉลี่ยและค่าร้อยละผลการวิจัยพบว่า จากการเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนวิชาการบัญชีต้นทุน 2 เรื่อง การบัญชีต้นทุนมาตรฐาน ของนักศึกษาระดับ

ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปี ที่2 พบว่าคะแนนทดสอบหลังเรียนวิชาภา บัญชีต้นทุน 2 เรื่อง การบัญชีต้นทุนมาตรฐาน มีค่าเฉลี่ยสูงกว่า คะแนนทดสอบก่อนเรียนอยู่ 3.17 คะแนน ทั้งนี้เนื่องมาจากการเรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ พบว่านักศึกษาระดับชั้น ปวส.2 สาขาการบัญชี มีการพัฒนาด้านการคิดวิเคราะห์ การบันทึกบัญชีอย่างแม่นยำ ทำให้สามารถหาคำตอบได้ชัดเจน และมีความเข้าใจมากขึ้นซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้วิชาการกระบวนการจัดทำบัญชีเรื่อง การวิเคราะห์รายการค้าจากเอกสารของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ที่สอนโดยใช้แบบฝึกทักษะ โดยมีวิธีดำเนินการดังต่อไปนี้

- 3.1 กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้รวบรวมข้อมูล
- 3.3 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.4 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1. กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มเป้าหมายในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่าย จำนวน 23 คน

3.2. เครื่องมือที่ใช้รวบรวมข้อมูล

1. แบบฝึกทักษะวิชาการกระบวนการจัดทำบัญชี เรื่องการวิเคราะห์รายการค้าจากเอกสาร ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการบัญชี
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้วิชาการกระบวนการจัดทำบัญชี เรื่องการวิเคราะห์รายการค้าจากเอกสารของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการบัญชีที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ

3.3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. นำแบบฝึกทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปใช้จริงกับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ในภาคเรียนที่ 2 ปี การศึกษา 2568 โดยดำเนินการดังนี้
 - 1.1 ครูผู้สอนปฐมนิเทศเกี่ยวกับจุดประสงค์การเรียนรู้ของ วิชา กระบวนการจัดทำบัญชีเรื่อง การวิเคราะห์รายการค้าจากเอกสาร
 - 1.2 ให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน
 - 1.3 ครูผู้สอนดำเนินการวิจัยโดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การวิเคราะห์รายการค้า จากเอกสารกับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้น ปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปี การศึกษา 2568 จำนวน 23 คน
 - 1.4 ครูตรวจสอบการฝึกปฏิบัติของนักเรียนอย่างใกล้ชิด และทำการแก้ไขทันทีเมื่อพบว่านักเรียนทำผิดเพื่อให้แก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ
 - 1.5 ให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน
2. ครูนำกระดาษคำตอบที่ได้จากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ก่อนเรียน (Pre - test) และหลังเรียน (Post - test) ไปตรวจให้คะแนนโดยข้อที่ตอบถูกให้ 1 คะแนน ข้อที่ตอบผิด ให้ 0 คะแนน
3. นำผลการตรวจสอบแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ก่อนเรียน (Pre-test) หลังเรียน (Post-test) ไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

3.4 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์หาคุณภาพเครื่องมือ

1.1 การหาค่าความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้โดยใช้สูตรค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index of Item-objective Congruence) ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์กับเนื้อหาหรือ ระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์

$\sum R$ แทน ผลรวมระหว่างคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

2. สถิติพื้นฐาน ได้แก่

2.1 การหาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) โดยใช้สูตร ดังนี้

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนประชากรเป้าหมาย

2.2 ร้อยละ (Percentage) โดยใช้สูตร ดังนี้

$$\bar{P} = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ P แทน ร้อยละ

f แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ

N แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

2.3 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum X^2 - N(\bar{X})^2}{N-1}}$$

เมื่อ S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ยเลขคณิต

X แทน คะแนนที่ได้

N แทน จำนวนประชากรเป้าหมาย

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยในชั้นเรียนครั้งนี้เป็นวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ รายวิชากระบวนการจัดทำบัญชี เรื่องการวิเคราะห์รายการค้าจากเอกสารของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการบัญชี โดยใช้แบบฝึกทักษะ มีจุดประสงค์เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้รายวิชากระบวนการจัดทำบัญชี เรื่องการวิเคราะห์รายการค้าจากเอกสาร ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการบัญชี ที่สอนโดยใช้แบบฝึกทักษะ โดยกลุ่มเป้าหมายคือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการบัญชี จำนวน 23 คน โดยใช้โปรแกรมตารางคำนวณ (Excel) ในการวิเคราะห์ประมวลผล ผลของการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้

1. จำนวนร้อยละค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทดสอบก่อนเรียนและคะแนนทดสอบหลังเรียน

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

4.1. ผลจากการวิเคราะห์การเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน

การเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้รายวิชากระบวนการจัดทำบัญชี เรื่องการวิเคราะห์รายการค้าจากเอกสารของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 โดยใช้แบบฝึกทักษะโดยนำผลของคะแนนจากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ดังแสดงผลในตารางที่ 1-2

ตาราง 1 ผลคะแนนรวมการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน	ผลต่างคะแนน	ผลต่างคะแนน
		(10 คะแนน)	(10 คะแนน)	(D)	(D2)
1	นางสาวกฤติญา พันธมาศ	0	5	5	25
2	นางสาวกัญญาวิรัช หอยสังข์	3	7	4	16
3	นางสาวกัญญากร อุทัยอาจ	2	8	6	36
4	นางสาวกาญจนา เกิดเกษม	6	10	4	16
5	นางสาวขวัญชนก วรรณฤมล	3	7	4	16
6	นางสาวขวัญเรือน เหมือนทอง	2	8	6	36
7	นางสาวจิตติมา ปรีชา	3	7	4	16
8	นางสาวณัฐนิชา ภูด่านจัว	5	10	5	25
9	นางสาวธัญทิพย์ สิ้นจันทร์	1	6	5	25
10	นางสาวน้ำฟ้า อินทร์สว่าง	6	10	4	16
11	นางสาวนิภาวรรณ วันแก้ว	2	10	8	64

ตาราง 1 (ต่อ) ผลคะแนนรวมการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน	ผลต่างคะแนน	ผลต่างคะแนน
		(10 คะแนน)	(10 คะแนน)	(D)	(D2)
12	นางสาวบรรลักษ์ณ์ คำงาม	2	7	5	25
13	นางสาวไบเบย์ พันเพชร	3	7	4	16
14	นางสาวปาณิสรา พันธุ์ธรรม	5	8	3	9
15	นางสาวพรนิภา คุณทน	5	8	3	9
16	นางสาวพิชญากค์ บรรจง	4	9	5	25
17	นางสาวภาวินี แสงจำรัส	3	7	4	16
18	นางสาวภริญญา ทองโคตร	2	6	4	16
19	นางสาววรรณุช ผิวอ่อน	1	6	5	25
20	นางสาวสวรส ดวงรัตน์	1	7	6	36
21	นางสาวสุพิชญา ศิริผึ้ง	0	7	7	49
22	นางสาวอวิกา ทองโคตร	3	8	5	25
23	นางสาวอนุรา วาทะสิทธิ์	2	8	6	36
	ผลรวม	64	176	112	578
	$\bar{X}$	2.78	7.65		
	SD	1.73	1.40		

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลการเรียนของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน

การทดสอบ	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	SD	ผลต่าง	ร้อยละ
ก่อนเรียน	10	2.78	1.73	4.87	48.70
หลังเรียน	10	7.65	1.40		

จากตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพบว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย 2.78 และหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 7.65 เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่าคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.87 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 48.70 แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้นมากกว่าร้อยละ 20 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้.

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้รายวิชาการกระบวนการจัดทำบัญชีเรื่องการวิเคราะห์รายการค้าจากเอกสารของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการบัญชี โดยใช้แบบฝึกทักษะ สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพบว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย 2.78 และหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 7.65 เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่าคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.87 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 48.70 แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้นมากกว่าร้อยละ 30 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้.

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของผู้เรียนวิชาการกระบวนการจัดทำบัญชี เรื่อง การวิเคราะห์รายการค้าจากเอกสารที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย 2.78 และหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 7.65 แสดงว่า คะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งมีผลต่างค่าเฉลี่ยคะแนนรวมอยู่ที่ 4.87 ทำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่า ร้อยละ 30 ขึ้นไปอยู่ที่ ร้อยละ 48.70 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องมาจากแบบฝึกทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากหลักจิตวิทยาที่มีการเรียบลำดับเนื้อหาจากง่ายไปยาก การใช้หลักการฝึกซ้ำๆ จะช่วยให้นักเรียนเกิดทักษะในการเรียนเรื่องใดเรื่องหนึ่งและสามารถจดจำไปได้นานๆ ซึ่งสอดคล้องกับ ทฤษฎีการเรียนรู้ของ ธอร์นไดค์ (ทิสนา แชมมณี, 2551: 52) ที่กล่าวว่าการฝึกหัดหรือกระทำบ่อยๆ ด้วยความเข้าใจจะทำให้การเรียนรู้นั้นคงทนถาวรถ้าไม่ได้กระทำ ซ้ำบ่อยๆ การเรียนรู้จะไม่คงทนถาวรและในที่สุดอาจลืมได้ ยังสอดคล้องกับ อามร์รัตน์ มากชิด (บทคัดย่อ :2561) ได้ศึกษาและจัดทำวิจัย เรื่อง ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีต้นทุน 2 เรื่อง การบัญชีต้นทุนมาตรฐานของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2 ที่สอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีต้นทุน 2 เรื่องการบัญชีต้นทุนมาตรฐานของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2 ที่สอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนกับหลังเรียนวิชาการบัญชีต้นทุน 2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2 สาขาการบัญชี ภาคเรียนที่ 1 ปี การศึกษา 2561 วิทยาลัยอาชีวศึกษาโปลีเทคนิคตรัง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แผนการจัดการเรียนรู้วิชาการบัญชีต้นทุน 2 และข้อสอบระหว่างภาคครั้งที่ 1 (ใช้ข้อสอบนี้ในการทดสอบความรู้ก่อนและหลังเรียน) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คือค่าเฉลี่ยและค่าร้อยละผลการวิจัยพบว่า จากการเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนวิชาการบัญชีต้นทุน 2 เรื่อง การบัญชีต้นทุนมาตรฐาน ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปี ที่2 พบว่าคะแนนทดสอบหลังเรียนวิชาการบัญชีต้นทุน 2 เรื่อง การบัญชีต้นทุนมาตรฐาน มีค่าเฉลี่ยสูงกว่า คะแนนทดสอบก่อนเรียนอยู่ 3.17 คะแนน ทั้งนี้เนื่องมาจากการเรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ พบว่านักศึกษาระดับชั้น ปวส.2 สาขาการบัญชี มีการพัฒนาด้านการคิดวิเคราะห์ การบันทึกบัญชีอย่างแม่นยำ ทำให้สามารถหาคำตอบได้ชัดเจน และมีความเข้าใจมากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

- 1.ครูผู้สอนควรสร้างแบบฝึกทักษะ เรื่อง “การวิเคราะห์รายการค้าจากเอกสาร” ที่มีประสิทธิภาพไปใช้ในการเรียนการสอน นอกเหนือจากการสอนตามปกติ เพื่อให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นและยังเป็นการจัดสภาพการเรียนการสอนที่เอื้อต่อการเรียนการสอนด้วย
- 2.ครูผู้สอนควรฝึกให้นักเรียนได้ฝึกกระบวนการคิด รู้จักการแสดงความคิดเห็น อภิปรายตลอดจนการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม
3. ในการเตรียมสื่อการสอน ครูควรตรวจสอบความถูกต้องของการนำเสนอไปใช้ให้ตรงกับเนื้อหาอีกครั้งหนึ่งก่อนที่จะนำไปใช้สอนจริง
- 4.การทดลองสอนในครั้งแรกนั้น นักเรียนยังไม่สามารถทำกิจกรรมต่างๆ ได้คล่อง จำเป็นอย่างยิ่งที่ครูผู้สอนต้องอธิบายให้นักเรียนเกิดความเข้าใจถึงกระบวนการใช้แบบฝึกทักษะเพื่อทำให้นักเรียนคุ้นเคยกับกระบวนการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะ

บรรณานุกรม

นิตยา ฤทธิโยธี. “การทำและการใช้แบบฝึกทักษะ” เอกสารเผยแพร่ความรู้ทาง การสอนภาษาไทย.

กรุงเทพฯ. หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา, 2520.

วาโร เพ็งสวัสดิ์. การวิจัยในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น, 2546.

ศูนย์วิจัยและพัฒนาอาชีวศึกษา 4. การจัดการเรียนการสอนวิชาชีพ ตามแนวทางการปฏิรูป

การเรียนรู้และเขียนแผนการสอน ประเภทวิชาคหกรรม. กรุงเทพฯ : 2545.

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. 2562. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพพุทธศักราช 2562

ประเภทวิชาพาณิชยกรรม. (อัดสำเนา)

สุวิทย์ มูลคำ และสุนันทา สุนทรประเสริฐ. 2550. การพัฒนาผลงานทางวิชาการ สู่การเลื่อนวิทยฐานะ.

กรุงเทพฯ : อี เค บุค

อรทัย มูลคำ และสุวิทย์ มูลคำ. 2544. CHILD CENTRED: STORTLINE METHOD:การบูรณาการ

หลักสูตรและการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ.กรุงเทพมหานคร: ภาพพิมพ์

อำมรรรัตน์ มากชิต. วิจัยในชั้นเรียน เรื่อง ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีต้นทุน 2 เรื่อง การ

บัญชีต้นทุนมาตรฐานของนักศึกษาในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2 ที่สอนโดยใช้
แบบฝึกเสริมทักษะ.วิทยาลัยอาชีวศึกษาโปลีเทคนิคตรัง.2561.

ACCOUNTING

วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่าย

สถาบันการอาชีวศึกษาภาคตะวันออก
สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา